

nævne, at det her foreliggende Lovforslag har en noget anden Karakter end det Lovforslag, som blev forkastet her i dette høje Ting i Fjor. Medens der i Fjor var Tale om at træffe en almindelig Ordning, har den højtærede Minister nu begrænset Lovforslagets Omraade til Vaalse Menighed og endda ikke til Vaalse Menighed i Almindelighed, men kun saa længe, som Pastor Arboe Rasmussen og Biskop Wegener begge beklæder deres Embeder som Sognepræst og Biskop. Det forekommer mig imidlertid ikke, at Sagen derved bliver bedre, men det er overflødigt for mig at komme ind paa en nærmere Paavisning af Ulemperne ved en saadan Særlov, thi dette har den højtærede Minister selv tidligere besørget, da Lovforslaget var til Behandling i Fjor. Det vil erindres, at den højtærede Minister udtalte sig overordentlig stærkt mod at give en saadan Særlov. Han brugte meget stærke Udtryk i den Henseende. Jeg har bemærket, at han bl. a. sagde, at man ved en saadan Særlov vilde sætte et 2den Klasses Stempel paa Vaalse Menighed, et sort Stempel eller endogsaa en sort Kokarde.

I øvrigt forekommer det mig, at Forholdet ligger saaledes, at naar man en Gang er gaaet ind paa at give en saadan Lov, som den højtærede Minister nu foreslaar for Vaalse Menighed, kan man ikke undlade at tage den Konsekvens, at hvis andre Menigheder, andre Præster, andre Biskopper kommer i samme Situation som den, der nu foreligger med Hensyn til Vaalse Sognemenighed, Pastor Arboe Rasmussen og Biskop Wegener, saa maa man nødvendigvis give ganske tilsvarende Regler for dem. Man kan ikke i Længden begrænse Spørgsmaalet til Vaalse Sognemenighed, saaledes at den bliver, som det er sagt, indkapslet. Hvis man saaledes vil indkapsle Vaalse Sognemenighed, vil man komme til noget meget farligt, idet man saa vil bryde med et af de bærende Principper for hele vor Statsordning, nemlig Princippet om Lighed for Loven. Lighed for Loven bestaar ikke deri, at vi ganske mekanisk under alle Forhold lader de samme Retsregler gælde for alle Borgere, men deri, at ethvert Retsforhold skal ordnes efter sit eget reale Indhold, og at de Regler, man paa denne Basis kommer til, maa være anvendelige paa alle de Borgere, der kommer ind under de paagældende Forhold, uden Hensyn til, om det er: Per eller Powl. Dette Princip vil man bryde med, hvis man giver en Lov, som man mener bestandig kun skal anvendes paa

Vaalse Sognemenighed og ikke paa alle andre mødende Tilfælde af ganske samme Art, og det er meget farligt. Princippet om Lighed for Loven har det kostet en betydelig Kamp og store Vanskeligheder at gennemføre, og det er — det maa alle erkende — en af de betydeligste kulturelle Erobringer, Menneskeheden har gjort i den nyeste Tid. En saadan Erobring skal man ikke opgive i Princippet og ikke fravige, fordi det i enkelte Tilfælde kunde være bekvemt derved at komme over en eller anden forbigaaende Vanskelighed. Noget saadant vilde senere hævne sig og hævne sig stærkt.

Af hvad jeg her har sagt, vil ærede Medlemmer let kunne forstaa, at jeg ikke vil kunne stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg vil tillade mig at tilraade det høje Tings Medlemmer at stemme derimod.

J. Pedersen: Jeg skal ikke komme tilbage til denne Sags Historie. Den Indrømmelse, den højtærede Minister nu har gjort, ved at begrænse det foreliggende Forslag til det enkelte Tilfælde, for hvilket det under en eller anden Form vil være nødvendigt at træffe en Ordning, anser jeg for saa væsentlig, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Forslaget til Vedtagelse. Det var jo netop det Ønske, vi fremsatte i Fjor, og det Ønske, som fandt sit Udtryk i det Forslag, der fremkom fra Venstre i Udvalget her i Tinget, og som blev vedtaget her i Tinget den 23. Juni. At samme Forslag nogle Dage efter, da Sagen var vendt tilbage fra Folketinget, blev forkastet her i Tinget, skyldtes, som vi alle ved, et rent Uheld, som jeg haaber ikke skal gentage sig for dette Lovforslags Vedkommende.

I vort Forslag i Fjor var der en Bestemmelse om, at for at den Bemyndigelse, som blev givet Ministeren dels med Hensyn til Kollatsspørgsmaalet og dels med Hensyn til Tilsynet, skulde kunne bringes til Anvendelse, var Forudsætningen, at der fremkom et Ønske i den Retning fra et Menighedsmøde i Vaalse Sogn. Denne Bestemmelse har den højtærede Minister ikke medtaget i dette Lovforslag, og jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg skønner heller ikke, at det er nødvendigt, efter hvad der er foregaaet siden. Det forekommer mig, at det Menighedsraadsvalg, der nu er foretaget i Vaalse, gør det nødvendigt i dette Tilfælde at afæske Sognemenigheden en ny Meningstilkendegivelse. En anden Sag er, at kommer vi, hvad vi jo nok gør, til en ny almindelig Ordning af